

[Freddy Madsen.]

temberforligspartierne, der havde regnet forkert på nogle tal, det har man i hvert fald tit indtryk af — men jeg synes også, at vi i udvalget skal prøve at få opklaret, hvad der er de egentlige problemer.

Så vil jeg sige til fru Kristine Heltberg, at vi erkender, at der ligger et problem i forbindelse med indtægtsforholdene med nultskatteyderne, hvis børn kan få uddannelsesstøtte, men vi mener stadig væk — og det gælder en række områder i samfundet såsom boligsikring osv. — at det er et skattepolitisk spørgsmål at komme disse indkomster til livs, og at det er dér, det må angribes. Men vi er naturligvis også villige til at diskutere, hvordan man kunne klare nogle af de problemer og vi har jo tidligere udtrykt sympati for det forslag, SF har fremsat.

Må jeg sige til slut, at det i en mørk tid naturligvis kræver både livsmod og optimisme at føre den slags ting frem, men vi kan jo gøre det ud fra en bevidsthed om, at det også her vil gå, ligesom det går i naturen, nemlig at der kommer dag efter nat, og imedens må vi nøjes med at glæde os over, at fru Eva Rothenborg i det mindste bliver en lille smule forstemt over den gode hensigt.

Gerda Møller (KF):

Jeg vil først lige bemærke, at ministeren glemte at svare på mit spørgsmål om, hvorvidt vi, selv om der ikke kommer noget lovforslag i år, alligevel får en drøftelse af ministerens tanker i undervisningsudvalget.

Så vil jeg gerne sige til hr. Jens Kristian Hansen, der taler om lighed i uddannelsen: ja, vi sætter altså en lille grænse for, hvilken lighed det skal være. Vi føler nemlig, at det er naturligt, at unge, der får en højere uddannelse end alle andre unge, også må være med til selv at betale. Der er jo ingen, der giver den unge landmand en ekstra støtte, der er ingen, der giver den unge, der skal overtage en butik eller en erhvervsvirksomhed, en støtte af samme omfang, som de unge vil kunne få efter dette forslag og efter de intentioner, socialdemokratiet har med hensyn til uddannelsesstøtten.

Netop i den situation, vi befinder os i i øjeblikket med henvendelsen fra de 106 professorer og med situationen på Roskilde universitetscenter, har man da lov til at sætte et lille spørgsmålstegn ved, om det er

rigtigt at give uddannelsesstøtten alene som stipendier og ikke som lån. Vi kan tage arkitektakademiet f. eks. Der står, så vidt jeg ved, i loven om Statens Uddannelsesstøtte, at man skal følge, om de unge består de forskellige prøver og eksaminer, men derude har man overhovedet ikke nogen eksaminer, og jeg ved derfor ikke, hvordan man kan følge, at de unge dér lever op til de krav, der stilles til modtagere af uddannelsesstøtte. Derfor synes jeg, at hvis man indfører en højere grad af lån, lægger man et større ansvar over på de unge, og det mener vi er mere retfærdigt.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Hr. Jens Kristian Hansen var ked af, at vi ikke var tilhængere af lighed. Jeg vil godt lige gøre opmærksom på, at det, det drejer sig om, er, om man skal betale tilbage. Dé har vi jo nogle vældige forbundsfæller i socialdemokratiet, når det gælder dette at man skal betale tilbage, for er det ikke netop socialdemokratiet og den nuværende undervisningsminister, som har fremlagt disse tanker om en uddannelsesskat, hvorefter man skulle betale tilbage, så vidt jeg ved, rub og stub og oven i købet en del af institutionsudgifterne også? Spørgsmålet er bare, om man skal betale tilbage til et statsapparat eller til en bank, det er vist det eneste, hvorom striden står, ja, måske også om, hvorvidt tilbagebetalingen skal være progressiv, men dér har vi jo den progressive skat, så vil man have mere lighed, kan man stille forslag om at gøre den mere progressiv, det ville være mere praktisk i stedet for at lave to progressive skatter.

Lige til allersidst: hr. Jens Kristian Hansen spørger, hvem der har sagt, at vi skal finde kompenserende besparelser, hvis vi gennemfører dette. Det har finansminister Heinesen fra denne talerstol for kort tid siden.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Allerførst skal jeg glæde mig over hr. Bertel Haarders sidste bemærkninger om det eneste, hvorom striden i virkeligheden stod; det lover godt for det arbejde, vi kan få med et konkret forslag.

Så stillede hr. Bertel Haarder i øvrigt nogle spørgsmål, først og fremmest vedrø-